

Comentariul operei Domnisoara Nastasia de George Mihail Zamfirescu - partea a treia

Citam unul din pasagiile acestei spovedanii tulburatoare, in care Vulpasin sedestainuie lui Ion Sorcova, in ziua in care vine sa ceara mana Nastasiei:

"Vulpasin (a inchis ochii suspinat). Carpa, loane nene, nimic... Catu-s de mare si voinic, carpa, nimic... (Pornire) Nu-i asa ca-s prost si muiere, ca-s bun de scuipat si de batut la talpi? (Umil) Asa-i, da'ce sa fac? Nastasia-i vrajitoare! Ma prind figurile mortii cand o vad! Ma prind frigurile mortii, si ea... (Ridica pumnul si loveste in masa masiv) Duca-n muma dracului: si atelier, si munca si cumintenie! (Cainat) les la drum si omor, dau joc la mahala si m-afund in puscarie, loane Sorcova, nene (plange cu mintea in palme si coatele pe genunchi), putrezesc in ocna si-i pacat de tineretile mele!..."

La randu-i, Ion Sorcova - voind sa-l intareasca si sa-l inteleaga isi striga durerile de victima a unei lumi mutilatoare: "Si tu esti un om nacajit... Te cunosc, fara sa te intreb de unde vii si cum te cheama. Noi, oamenii nacajiti, avem un nume la fel: durere. Pe mine ma cheama Ion Popa. Si nu-mi zice nimeni asa. Toti ma stiu de Ion Durere (...) Mergi sanatos si tine minte: nu ne cheama Ion, Pavel sau Tudor! Ne cheama pretutindeni "durere"...". Domnisoara Nastasia insasi - o fiinta parca transplantata dintr-o lume emancipata (venita din Popa Nan si framantata in care visa sa se intoarca) este bantuita uneori de demonii care stapanesc intrega suburbie.

Gelozia si razbunarea o scot din coordonatele ei obisnuite, iar furia ei irumpe nestavilit cand Parascliiva iese in calea lui Luca ""O calc in picioare, Luca, o slutesc! Fa-ti pomana si nu-i mai da prilej de vorba sau... fie-ti mila de mine! Tu esti painea mea de toate zilele, si soarele, si Dumnezeuul meu, iar cateaua de mahala vrea sa mi te fure. M-ar omori, Luca, m-ar da la fund!" In aceste destainuiri tragice este ilustrata o disperare, dar si un caz de demnitate umana. In sensul acesta domnisoara Nastasia pare a nu fi autentica fiica a mahalalei, pentru ca aspira sa se intoarca la o conditie mai buna Sorcova si fata lui au inaintea ochilor, permanent, mirajul aceluia seducator Popa Nan, din care unul a iesit, in care celalalt nazuieste sa ajunga. Batranul isi traieste visul in urma Nastasia si-l traieste-n viitor.

Piesa abunda intr-un verism crud, de factura moderna ingemanat cu o nedisimulata simpatie pentru oamenii de la marginea societatii, exprimata prin notele de duosie, de lirism si de drama umana cu care investigheaza sufletele eroilor tragici. Iar prin Luca Lacrima copilul neprihanit care invata sa infrunte pericolele malialalei si sa aspire la o lume mai dreapta si mai buna apare transfigurat un crez umanist rascolitor. Construita de un om de teatru, usor melodramatica facuta din contraste, Domnisoara Nastasia ramane o lucrare de referinta in dramaturgia noastra moderna prin semnificatia ei sociala prin marea ei umanitate si insasi prin reusita cu care, dintr-o fictiune, creeaza o rascolitoare iluzie a vietii.

In ciuda unor momente de conventional si de romantism factice, piesa se ridica la nivelul unei

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

capodopere prin calitatea scriiturii si, nu mai putin, prin marele adevar care planeaza deasupra atmosferei pe care o degaja si a intamplarilor tragice. Ea raspandeste o simpatie umana calda si profunda pentru cei care inalta fruntea spre lumina dar care se prabusesc, vinovati si nevinovati laolalta in intuneric, in suferinta si in moarte. Atributul de "comedie tragica" ii este propriu si revelator.